

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202136
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818202136.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovaným: 1. Q. M., nar. XX.XX.XXXX a 2. U. M., nar. X.X.XXXX, obaja bytom S. XX, o zaplatenie sumy 2.500,60 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. októbra 2018, č. k. 10Csp/44/2018-52 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. a súvisiacom výroku III., z r u
š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol, konanie voči žalovanej v 2. rade zastavil a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a v 2. rade zaplatenia sumy 2.500,60 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 26.6.2009 uzavretej medzi VÚB, a.s. a žalovanými, ktorá predstavovala 20 nezaplatených úverových splátok č. 65 až 84 splatných v období od 26.5.2015 do 26.12.2016 po 125,03 eur. Na vec aplikoval ust. § 39, § 524 ods. 1,2, § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 26.6.2009 VÚB, a.s. a žalovaní uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, na základe ktorej im bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 6.700,- eur, ktorý sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 117,92 eur mesačne od 26.7.2009 vždy do 26. dňa v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná dňa 26.6.2016. Zmluvný úrok predstavoval 11,90% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 13,90% a priemerná hodnota RPMN 14,05%. Celkom boli žalovaní povinní veriteľovi zaplatiť sumu 10.192,39 eur, z ktorej ich celkové náklady predstavovali sumu 3.492,39 eur. Dodatkom k zmluve o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 25.7.2012 bola zmenená výška úverovej splátky na sumu 125,03 eur mesačne, s tým, že prvá splátka v uvedenej výške bola splatná dňa 26.1.2013 a posledná dňa 26.12.2016. V období od 26.7.2012 do 26.12.2012 mali žalovaní povolený odklad splátok. Dňa 24.11.2016 uzavrela VÚB, a.s. a žalobca zmluvu o postúpení pohľadávky, čo banka žalovanému v 1. rade oznámila dňa 2.12.2016 a zároveň ho vyzvala na zaplatenie dlžného úveru v sume 6.867,70 eur do 9.12.2016. Žalovanej v 2. rade bolo postúpenie pohľadávky oznámené bankou dňa 4.1.2017. Zároveň bola vyzvaná na zaplatenie dlžného úveru v sume 7.492,51 eur do 11.1.2017. Žalovaní na výzvy nereagovali. Na majetok žalovanej v 2. rade bol uznesením Okresného súdu Trenčín 40OdK/194/2018 zo dňa 26.6.2018 vyhlásený konkurz, čo je zrejme z Obchodného vestníka č. 126/2018 zo dňa 2.7.2018. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.6.2009 bola medzi zmluvnými stranami uzavretá podľa príslušných ustanovení Zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, podľa ustanovení ktorého je potrebné nárok žalobcu posúdiť s poukazom na ust. § 25 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení. Na účely tohto zákona sa spotrebiteľským

úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2, písm. a/, b/ citovaného zákona). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (§ 2, písm. c/ citovaného zákona).

3. Vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že dňa 26.6.2009 VÚB, a.s. a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, na základe ktorej im bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 6.700,- eur, ktorý sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 117,92 eur mesačne od 26.7.2009 vždy do 26. dňa v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná dňa 26.6.2016. Zmluvný úrok predstavoval 11,90% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 13,90% a priemerná hodnota RPMN 14,05%. Celkom boli žalovaní povinní veriteľovi zaplatiť sumu 10.192,39 eur, z ktorej ich celkové náklady predstavovali sumu 3.492,39 eur. Dodatkom k zmluve o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 25.7.2012 bola zmenená výška úverovej splátky na sumu 125,03 eur mesačne, s tým, že prvá splátka v uvedenej výške bola splatná dňa 26.1.2013 a posledná dňa 26.12.2016. V období od 26.7.2012 do 26.12.2012 mali žalovaní povolený odklad splátok. Dňa 24.11.2016 uzavrela VÚB, a.s. a žalobca zmluvu o postúpení pohľadávky, čo banka žalovanému v 1. rade oznámila dňa 2.12.2016 a zároveň ho vyzvala na zaplatenie dlžného úveru v sume 6.867,70 eur do 9.12.2016. Žalovanej v 2. rade bolo postúpenie pohľadávky oznámené bankou dňa 4.1.2017. Zároveň bola vyzvaná na zaplatenie dlžného úveru v sume 7.492,51 eur do 11.1.2017. Žalovaní na výzvy nereagovali. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 11.10.2018 o 8:24:39 hod.. Zápisnica o pojednávaní bola podpísaná pečaťou o 8:24:55 hod.. V čase vynesenia rozsudku vo veci samej žalobcom do spisu neboli doručené listiny odosielané elektronickým spôsobom, ktoré obsahovali písomné vyjadrenie žalobcu vo veci, výzvu adresovanú žalovanému v 1. rade zo dňa 23.7.2013 na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, výzvu adresovanú žalovanej v 2. rade zo dňa 23.7.2013 na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, ftc. nedoručenej zásielky žalovanému v 1. rade a ftc. doručenky od žalovanej v 2. rade. V čase rozhodovania o žalobe žalobcu súd uvedenými listinnými dôkazmi nedisponoval, čo vyplýva aj z pripojených údajov z elektronického registra Csp v danej veci, z dokumentov, v ktorých je doručenie listín žalobcu zaznamenané dňa 11.10.2018 o 12:51 hod., t.j. viac ako 4 hodiny po vyhlásení rozsudku vo veci. I keď v potvrdení o odoslaní podania je ako dátum a čas prijatia písomností uvedený 8.10.2018 o 14:37, fakticky tieto písomnosti sa do dispozičnej sféry súdu tak, aby bolo možné na ich obsah pri rozhodovaní vo veci prihliadnu, dostali až dňa 11.10.2018 o 12:51 hod., kedy už vo veci bol vyhlásený rozsudok. Z listinných dôkazov, ktoré mal súd k dispozícii v čase rozhodovania o žalobe žalobcu bolo zistené, že jeho právny predchodca, VÚB, a.s. nedoručila žalovaným v 1. a v 2. rade výzvu v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v platnom znení, o tom, že boli nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, čo je predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky nebankovému subjektu, ktorým je aj žalobca. Žalobca odvodil svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 26.6.2009, ktorú žalovaní uzatvorili s VÚB, a.s., ktorá je bankou podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pohľadávku voči žalovaným žalobca nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Postúpenie pohľadávky je upravené v cit. ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade VÚB, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky na inú osobu sa musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z.. Pokiaľ nie je dodržaný postup uvedený v tomto ustanovení zákona, nie sú splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky nebankovému subjektu. Ak tak banka napriek tomu urobí, takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aktívnu legitimáciu v súdnom konaní sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu vyplýva procesné právo hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd je povinný v každom súdnom konaní preskúmať vecnú legitimáciu strany sporu, či už aktívnu alebo pasívnu. V danej veci žalobca pohľadávku nadobudol postúpením od banky. Bolo jeho povinnosťou preukázať splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, čo je predpokladom preukázania aktívnej vecnej legitimácie. Keďže v čase rozhodovania o žalobe žalobcu súd z objektívnych dôvodov vysvetlených vyššie nedisponoval výzvami adresovanými žalovanému v 1. rade dňa 23.7.2013 na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom a žalovanej v 2. rade zo dňa 23.7.2013 na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, ftc. nedoručenej zásielky žalovanému v 1. rade a ftc. doručenky od žalovanej v 2. rade, o ktorých reálne nemohol mať ani

vedomosť, pretože boli do elektronického registra zapísané s časovým odstupom viac ako 4 hodiny po vynesení rozsudku vo veci samej, nemohol na tieto listinné dôkazy prihliadnuť, preto žalobu voči žalovanému v 1. rade ako nedôvodnú zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Žalobca v čase rozhodovania o jeho nároku nepreukázal existenciu výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a jej doručenie žalovaným, na základe čoho bol súd toho názoru, že právny predchodca žalobcu nedodrжал postup vyplývajúci mu z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky voči žalovaným, na základe čoho uzavretú zmluvu o postúpení pohľadávok považoval za neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Voči žalovanej v 2. rade bolo konanie podľa § 167e ods. 1 Zákona č. 5/2007 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, v znení neskorších predpisov, zastavené z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jej majetok. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vo veci nebol úspešný, preto mu právo na náhradu trov konania nevzniklo a žalovaným v 1. a v 2. rade žiadne súdne trovy nevznikli, na základe čoho súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie, namietajúc ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne a súd na základe vykonaných dôkazov vec nesprávne právne posúdil, keď nevykonal navrhnuté dôkazy. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu preukázal predložením fotokópie Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 02.12.2016, ktoré bolo žalovanému doručené na poslednú známu adresu. Súčasne bola žalovanému zaslaná výzva na úhradu pohľadávky. Listinné dôkazy žalobca zaslal súdu riadne a včas, pričom súd predmetné podanie nespracoval do termínu pojednávania. Žalobca si svoju povinnosť splnil včas, neúčast' riadne ospravedlnil, podanie odoslal súdu dňa 8.10.2018 a súd za tri pracovné dni do dňa pojednávania doručeníu poštu riadne nespracoval. Takúto chybu nemožno pripísať na ľarchu strany sporu. Bolo preukázané, že ku dňu postúpenia pohľadávky bol žalovaný v omeškaní viac ako 90 dní so splatením záväzku voči banke, čím boli splnené podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Vzhľadom k nesplneniu podmienok zosplatenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, teda že veriteľ upozornil spotrebiteľa- žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, nenastali účinky doručenej výpovede týkajúce sa predčasnej splatnosti úveru a žalobca si v súdnom spore uplatňuje právo na zaplatenie nepremičaných splátok úveru. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo/210/2001, Nález Ústavného súdu SR zo dňa 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Účelom citovaného ustanovenia nie je obmedzenie možnosti postúpiť bankovú pohľadávku / uznesenie Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29Odo/1613/2005 zo dňa 29.4.2008. V zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ z 22. novembra 2012 vo veci C 119/12 nie je spochybnená možnosť postúpenia pohľadávky. V rozhodnutí Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.08.2018, sp. zn. 24Co/176/2017 je citovaný nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. II.ÚS 87/04 zo dňa 6.4.2005, v ktorom sa konštatuje, že určitý právny úkon je neplatný pre rozpor so zákonom alebo preto, že zákon obchádza, pričom sa musí opierať o rozumný výklad dotknutého zákonného ustanovenia, nestačí vystačiť len s gramatickým výkladom. V súkromnoprávnej sfére nie každý rozpor so zákonom má automaticky za následok neplatnosť právneho úkonu. Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II.ÚS 165/11 zo dňa 11.5.2011 sa zaoberá otázkou dobrej viery a právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv. V náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 242/2007 zo dňa 3.7.2008 sa uvádza, že základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá. Neplatnosť zmluvy má byť výnimkou, nie pravidlom. V konkrétnom prípade úver bankou už za zmluvne dohodnutých podmienok poskytnutý bol, rieši sa jeho návratnosť. Nie je dôvod, prečo by návratnosť úveru nemohol realizovať subjekt, ktorý nemá oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. Žalobca v konaní preukázal aktívnu legitímáciu, preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. K odvolaniu predložil výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 23.7.2013 adresované žalovaným 1/ a 2/ a doručeny.

5. Žalovaní 1/ a 2/ sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadrili.

6. Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, preskúmal vec podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385

ods. 1 CSP a dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

7. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky, a podľa písm. b) ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie na odvolacom súde.

10. Odvolací súd skôr, ako preskúmal napadnutý rozsudok po vecnej stránke, skúmal odvolaciu námietku žalovaného, ktorý namietal, že si splnil svoju povinnosť, neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil a súdu predložil relevantné dôkazy, ktoré však vinou súdu neboli riadne predložené na pojednávaní, čo nemožno pripísať na ťarchu strany sporu.

11. Podľa čl.6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

12. Podľa čl.9 CSP, strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

13. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

14. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotno-právne námietky.

15. Podľa § 153 odsek 1, 2, 3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana nemohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivosťou so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonania ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej ochrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

16. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej ochrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

17. Podľa § 160 odsek 1 CSP súd poskytuje stranám poučenie o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

18. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania. Koncentrácia konania vyžaduje, aby strana sporu vykonala špecifické procesné úkony v určitej fáze konania. Koncentrácia konania je typická pre sporové konanie. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesno-právne účinky. Absencia procesno-právnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Koncentrácia konania je sudcovská (§ 153 CSP) a zákonná (§ 154 CSP). Zákonná koncentrácia konania znamená, že procesné úkony strán sporu, ktoré koncentrácii konania podliehajú, nespôsobujú ex lege procesno-právne účinky (súd na ne neprihliada), ak sú uplatnené po vyhlásení

uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržovali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi.

19. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí súd v okolnostiach konkrétneho prípadu a je ponechaná na jeho úvahu, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní alebo, či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne a tým mu neprizná procesné účinky.

20. Ustanovenie § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v čl.5 CSP, podľa ktorého môže súd(v rozsahu ustanovenom zákonom)odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

21. Podľa § 217 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Uvedené ustanovenie platí primerane aj pre konanie na odvolacom súde (§ 378 CSP), ak tento zákon neustanovuje inak. To znamená, že odvolací súd preskúmava rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska tých skutočností, ktoré tu boli (existovali v čase jeho rozhodovania).

22. Ustanovenie § 160 odsek 1 až 3 CSP zakotvuje všeobecnú poučovaciu povinnosť súdu. Súd by mal poskytnúť poučenie náležite, konkrétne a vždy o tých procesných právach a povinnostiach, keď je to vzhľadom na stav konania potrebné. Účelu poučovacej povinnosti v žiadnom prípade nezodpovedá paušálna poučovacia povinnosť o všetkých procesných právach a povinnostiach, bez prihliadnutia na to, či ich použitie v konkrétnej procesnej situácii vôbec prichádza do úvahy.

23. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamo spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1 a § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana splniť od začiatku konania v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov v rámci prípravy pojednávania, pri odročení pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 6Co/92/2017 zo dňa 28. 06. 2017).

24. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplata sumy 2.500,60,- eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, keď medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola dňa 26.06.2009 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru. Žalovaným bol poskytnutí úver vo výške 6.700,- eur, ktorí sa zaviazali splácať po dobu 84 mesiacov po 117,92,- eur mesačne, splatnými k 26. dňu v mesiaci vopred. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná dňa 26.6.2016. Zmluvný úrok predstavoval 11,90% ročne, RPMN predstavovala 13,90% , priemerná hodnota RPMN 14,05%. Celkom boli žalovaní povinní zaplatiť sumu 10.192,39,- eur , z ktorej celkové náklady predstavovali sumu 3.492,39,- eur. V zmysle dodatku k zmluve o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 25.7.2012 bola zmenená výška úverovej splátky na sumu 125,03,- eur mesačne s tým, že prvá splátka bola splatná 26.1.2013 a posledná dňa 26.12.2016. V období od 26.7.2012 do 26.12.2012 mali žalovaní povolený odklad splátok. Dňa 24.11.2016 uzavrela VÚB, a.s. a žalobca zmluvu o postúpení pohľadávky, čo banka žalovanému v 1. rade oznámila dňa 2.12.2016 a zároveň ho vyzvala na zaplata dlžného úveru v sume 6.867,70 eur do 9.12.2016. Žalovanej v 2. rade bolo postúpenie pohľadávky oznámené bankou dňa 4.1.2017. Zároveň bola vyzvaná na zaplata dlžného úveru v sume 7.492,51 eur do 11.1.2017. Žalovaní na výzvy nereagovali.

25. Súd prvej inštancie poukazom na ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách žalobu zamietol, keď žalobca v konaní nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu , existenciu výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru ako i doručenie výzvy žalovaným. Žalobca nadobudol spornú pohľadávku postúpením od banky, pričom bol povinný v konaní predložiť výzvy adresované žalovaným 1/ a2/ na predčasné splatenie úveru , ako i doručenie výzvy žalovaným. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 11.10.2018 o 08:24:39 hod.. V čase vynesenia rozsudku neboli do spisu založené listinné dôkazy , ktoré žalobca odoslal elektronickým spôsobom dňa 08.10.2018 o 14:37 hod. , a to písomné vyjadrenie žalobcu , výzvu adresovanú žalovanému 1/ zo dňa 23.7.2013 na predčasné

splatenie úveru , výzvu adresovanú žalovanému 2/ zo dňa 23.7.2013 na predčasné splatenie úveru, doručeny . Súd prvej inštancie skonštatoval, že i keď v potvrdení o odoslaní podania je dátum a čas prijatia písomnosti uvedený 8.10.2018 o 14:37 hod., fakticky sa tieto písomnosti dostali do dispozičnej sféry súdu tak, aby bolo možné na ich obsah pri rozhodovaní prihliadať, až dňa 11.10.2018 o 12:51 hod., preto vychádzal v čase rozhodovania z listinných dôkazov, ktoré mal k dispozícii.

26. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie vytyčil termín pojednávania na deň 11.10.2018 o 08.00 hod.. Žalobca bol elektronicky upovedomený o termíne pojednávania dňa 12.09.2018, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 13.09.2018. Žalovaný 1/ prevzal termín pojednávania dňa 21.09.2018 a žalovaná 2/ dňa 18.09.2018 . Účastníci konania boli poučení v zmysle ust. § 150 ods. 1 CSP/ povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu/ , § 296 a § 295 CSP / predloženie a označenie dôkazov a skutočností najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej a ustanovenie o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú- § 296 CSP/ , § 183 ods. 1,3,4 CSP.

27. Z obsahu zápisnice z pojednávania vyplýva, že súd prvej inštancie skonštatoval, že sa nedostavil žalobca a jeho právny zástupca, ktorý má doručenie predvolania riadne vykázané dňa 13.9.2018, neprítomnosť neospravedlnil a z dôležitého dôvodu nežiadal o odročenie . Súd podal poučenie podľa § 180 CSP a § 181 ods. 2 CSP, oboznámil listinné dôkazy a to zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 26.6.2009, dodatok k zmluve zo dňa 25.7.2012, VOP VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, splátkový kalendár žalovaných, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 2.12.2016 a 4.1.2017, poštový podací hárok. Žalobca zaslal súdu elektronicky ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, súhlas s rozhodnutím vo veci bez účasti žalobcu, oznámenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného v 2/ rade, doplnenie a vyjadrenie k výzve súdu, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 23.7.2012 adresovanú žalovanému 1/ a 2/, doručeny. Z podania žalobcu odvolací súd zistil, že žalobca listinné dôkazy odoslal elektronicky dňa 08.10.2018 o 14:37 hod. . Súdu prvej inštancie bolo predmetné podanie aj s prílohami doručené dňa 08.10.2018 o 15.27 hod. Podľa pečiatky súdu prvej inštancie boli predmetné dôkazy založené do súdneho spisu až dňa 11.10.2018.

28. Podľa § 8 z. č. 543/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, podateľňa je určená najmä na prijímanie a evidenciu podaní adresovaných súdu. Podateľňa je spoločná pre všetky súdne oddelenia a ďalšie organizačné útvary súdu.

29. Podľa § 136 ods. 1 a 5 z. č. 543/ 2005 Z. z. , podacia pečiatka obsahuje označenie súdu, dátum, hodinu a minútu, kedy podanie došlo, či bolo doručené osobne, alebo poštou, údaje o počte rovnopisov a príloh a zaplatení súdneho poplatku. Hodina a minúta prijatia podania sa na podacej pečiatke vyznačí, len ak je to pre konanie potrebné. Ak tvorí prílohu súdny spis alebo niekoľko súdnych spisov, vyznačia sa také prílohy slovom "Spis", "Dva spisy" atď. Na podaní sa poznámkou vyznačia aj iné predmety, ktoré došli a odovzdávajú sa s podaním príslušnému súdnemu oddeleniu. Zamestnanec podateľne opatrí došlé podania a vrátené nedoručené zásielky podacou pečiatkou súdu. Ak zásielka došla v značne poškodenom obale, pripojí sa vedľa podacej pečiatky poznámka "Došlo poškodené". Telefaxové podania doručené súdu mimo úradných hodín sa opatria odtlačkom podacej pečiatky v deň ich prevzatia podateľňou; pre ďalšie súdne konanie je rozhodujúci dátum ich skutočného doručenia súdu.

30. Ospravedlnenie ako procesný úkon, ktorým žalobca informuje súd o tom, že sa nedostaví na pojednávanie , na ktoré bol predvolaný, a o dôvodoch , pre ktoré tak nemôže urobiť , je účinné tým, že sa dostane do sféry súdu, čo v danom prípade splnené nebolo , túto okolnosť nie je možné pričítať na ujmu žalobcovi tak, ako to správne v podanom odvolaní namietal. Žalobca si svoju povinnosť splnil riadne a včas a to formou elektronického doručenia. Na potvrdenie doručenia elektronického dokumentu slúži elektronická doručenka, ktorá obsahuje údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronického doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov, ktoré sa elektronicky doručujú . V danom prípade je rozhodujúci dátum a čas ich skutočného doručenia súdu a nie ako nesprávne skonštatoval súd prvej inštancie, až momentom vytlačenia a predloženia .

31. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku I. a III., zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) a § 391 ods. 1 CSP.

32. Na základe uvedeného súd prvej inštancie v ďalšom konaní doručí vyjadrenie žalobcu spolu s prílohami, opätovne posúdi aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, pričom sa vysporiada s odvolacími námietkami žalobcu a vo veci opätovne rozhodne.

33. Podľa § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).